

**Διακήρυξη
των Εκπαιδευτικών
Ομοσπονδιών
Ελλάδας και Κύπρου**

Πάυλος Χαραμής

→ ΣΕΛ. 2

**«Αγωνιά, απεργώ,
αντέχω»: Η δημόσια
δωρεάν εκπαίδευση
σε κίνδυνο**

Γιώργος Μύσαρης

→ ΣΕΛ. 3

ΤΟ
Βήμα
ΤΗΣ ΟΕΛΜΕΚ

5η Οκτωβρίου 2006:
Αθήνα-Πλατεία
Συντάγματος

Γεώργιου Σκαλιά

→ ΣΕΛ. 5

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ 3 ♦ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2006 ♦ ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- Διακήρυξη των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών Ελλάδας και Κύπρου
→ ΣΕΛ. 2
- «Αγωνιά, Απεργώ, Αντέχω»
→ ΣΕΛ. 3
- Ο Διάλογος για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση σε κρίσιμη καμπή
→ ΣΕΛ. 4
- 5η Οκτωβρίου 2006: Αθήνα-Πλατεία Συντάγματος
→ ΣΕΛ. 5
- Από το Καλεντάρι της ΟΕΛΜΕΚ
→ ΣΕΛ. 6-7
- Κρίσεις και εισηγήσεις για το Σχέδιο της Κοινοπραξίας «Αθηνά»
→ ΣΕΛ. 8
- Προγραμματιστές Ωρολογίων Προγραμμάτων
→ ΣΕΛ. 9
- Μόρφωση, Επιμόρφωση και Κατάρτιση Εκπαιδευτικών;
→ ΣΕΛ. 10
- Η Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών και η Κυπριακή Εκπαίδευση
→ ΣΕΛ. 10
- Ο Διάλογος Υπουργού Παιδείας και ΟΕΛΜΕΚ
→ ΣΕΛ. 11
- Το Μετέωρο Βήμα...
→ ΣΕΛ. 11
- Παρατηρήσεις για το κείμενο «Στρατηγικός Σχεδιασμός για τη δημιουργία ... μαθητικής παραβατικότητας»
→ ΣΕΛ. 12
- Σύνδεσμος 63 εναντίον ΟΕΛΜΕΚ;
→ ΣΕΛ. 12

Από τη Σύνταξη

Αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητές συναδέλφισσες, συνεπής σε όσα η επιτροπή εκδόσεων της ΟΕΛΜΕΚ είχε υποσχεθεί, κυκλοφορεί το 3ο τεύχος της εφημερίδας «ΤΟ ΒΗΜΑ».

Ο βασικός στόχος της Επιτροπής Εκδόσεων ήταν και είναι η επαφή του Κεντρικού Διοικητικού Συμβουλίου της ΟΕΛΜΕΚ με τον κλάδο αθλή και η επικοινωνία και ανταλλαγή απόψεων μεταξύ όλων των καθηγητών. Για προώθηση αυτού του στόχου η επιτροπή εκδόσεων προχωρεί στην έκδοση 4 φύλλων της εφημερίδας για την φετινή σχολική χρονιά αρχίζοντας με αυτό που έχετε στα χέρια σας.

Με την κυκλοφορία της εφημερίδας ευελπιστούμε ότι

θα συνεχιστεί η ενημέρωση και θα δημιουργηθούν καλύτερες γέφυρες επικοινωνίας και συνεργασίας. Αναμένουμε στο μέλλον και άλλα άρθρα, απόψεις, κριτικές από κινήσεις, συνδέσμους και συναδέλφους. Κλείνοντας θα θέλαμε να αφιερώσουμε το 3ο τεύχος της εφημερίδας σε όλους τους Ελληνοδίτες συναδέλφους εκπαιδευτικούς, που αυτές τις μέρες βρίσκονται στους δρόμους διεκδικώντας ένα καλύτερο μέλλον για το δημόσιο σχολείο, γιατί, όπως άλλωστε αναφέρει και η επιτροπή για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, «Δημόσια Εκπαίδευση σημαίνει δημοκρατία».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΟΕΛΜΕΚ

**Προς όλα τα μέλη
του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης**

Κύριοι,

Με αφορμή την όλη διαχείριση που τυγχάνει από μέρους του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού ο διάλογος για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, η ΟΕΛΜΕΚ καταθέτει τη διαφωνία της τόσο με την ακολουθούμενη πρακτική όσο και με την τακτική που εφαρμόζει το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, να ανοίγει συνεχώς καινούρια κεφάλαια χωρίς προηγουμένως να λαμβάνονται τελικές αποφάσεις για τα όσα ήδη έχουν συζητηθεί.

Τα πιο πάνω τεκμηριώνονται από την μέχρι τώρα πορεία του Εκπαιδευτικού Διαλόγου, αφού έχουν ήδη ανοιχθεί τα περισσότερα από τα κεφάλαια της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης (αναδόμηση Π.Ι., επιμόρφωση εκπαιδευτικών, ολοήμερο, αξιολόγηση κλπ) χωρίς όμως να υπάρχει κατάληξη σε κανένα από αυτά ενώ το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού αποφεύγει επιμε-

λώς να καταθέσει τις δικές του προτάσεις προφασίζόμενο ότι θέλει καταρχάς τις προτάσεις των εμπλεκόμενων φορέων και ακολούθως να τοποθετηθεί.

Η ΟΕΛΜΕΚ θέλει να καταστήσει σαφές προς κάθε κατεύθυνση ότι δε θα συγκατανεύσει στη συζήτηση νέων κεφαλαίων της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης εάν προηγουμένως δεν ολοκληρωθεί η συζήτηση και η λήψη τελικών αποφάσεων για τα πιο σημαντικά θέματα που έχουν ήδη ανοιχθεί, όπως είναι η αναδόμηση του Π.Ι. και η επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.

Θεωρείται αυτονόητο ότι η ΟΕΛΜΕΚ παραμένει αταλάντευτη στη θέση της για στήριξη της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης που θα οδηγήσει στην αναβάθμιση του Δημοσίου Σχολείου.

Ο Πρόεδρος
Ιάκωβος Ιακώβου

Λευκωσία, 27 Ιουλίου 2006

Ο Γεν. Γραμματέας
Γιώργος Ζήσιμος

Τ ΑΥΤΟΤΗΤΑ

Υπεύθυνος Έκδοσης

Ιάκωβος Ιακώβου
Πρόεδρος ΟΕΛΜΕΚ

Υπεύθυνος Σύνταξης

Γιώργος Ζήσιμος
Γ. Γραμματέας ΟΕΛΜΕΚ

Υπεύθυνη ύλης - επιμέλεια

Επιτροπή εκδόσεων του Κ.Δ.Σ.
της ΟΕΛΜΕΚ

Γεωργία Κούμα
Ελευθερία Θεοδώρου
Ιωάννης Σεργίδης
Κωνσταντίνος Πετρίδης
Μαρία Συμεωνίδου
Ρένα Γιαβρή
Σωτήρης Χαραλάμπους
Χριστόδουλος Κατσούρης

Γλωσσική Επιμέλεια Κειμένων

Μαρία Συμεωνίδου
Φιλολόγος

Γενική Επιμέλεια Έκδοσης

Γιώργος Ζήσιμος

Διεύθυνση

Ιφιγενείας 86, Ακρόπολη,
Λευκωσία

Τηλ.: 22 378480, 22 379590
Φαξ: 22 379430, 22 379550
E-mail: info@oelmek.com.cy
www.oelmek.com.cy

Παραγωγή

Τυπογραφείο Theopress Ltd
Τηλ. 22730404, Λευκωσία

Νέο e-mail ΟΕΛΜΕΚ:
E-mail: info@oelmek.com.cy

Νέα ιστοσελίδα ΟΕΛΜΕΚ:
www.oelmek.com.cy

5^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ

Διακήρυξη των Εκπαιδευτικών Ομοσπονδιών Ελλάδας και Κύπρου

«ΠΟΙΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ/ΤΗΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ»

♦ Παύλος Χαραμής

Ποιότητα στην εκπαίδευση σημαίνει ενδιαφέρον για τον/την εκπαιδευτικό είναι το σύνθημα με το οποίο εορτάζεται σε όλο τον κόσμο η **5η Οκτωβρίου, Παγκόσμια Ημέρα των Εκπαιδευτικών**.

Με την ευκαιρία αυτή, οι εκπαιδευτικές Ομοσπονδίες πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης της Ελλάδας και της Κύπρου απευθυνόμαστε στους/τις εκπαιδευτικούς, στους μαθητές και μαθήτριες, στους φοιτητές και φοιτήτριες, στους γονείς τους, στην κοινωνία στο σύνολό της, για να τονίσουμε ακόμη μια φορά τη σημασία του έργου που προσφέρουν οι εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης για την ανάπτυξη και την πρόοδο των σύγχρονων κοινωνιών, για την επιστημονική εξέλιξη, για την ατομική και συλλογική πρόοδο και ευημερία.

Η εκπαίδευση είναι θεμελιώδες δικαίωμα για κάθε άνθρωπο, προαπαιτούμενο και δείκτης μιας σύγχρονης, δημοκρατικής κοινωνίας, μέσο για την προσωπική ανέλιξη, την επαγγελματική προοπτική και τη συνεχή μόρφωση των πολιτών. Ο ρόλος που διαδραματίζει είναι αποφασιστικός για τη διαμόρφωση πολιτών που θα μπορούν να αντιμετωπίσουν κριτικά την κοινωνία και τις δομές της και θα έχουν τη θέληση και τη δυνατότητα να επηρεάσουν θετικά τις εξελίξεις, σε τοπικό και σε παγκόσμιο επίπεδο με στόχο τη διασφάλιση των ανθρώπινων δικαιωμάτων και την ατομική και συλλογική ευημερία.

Απευθύνουμε έκκληση προς κάθε κατεύθυνση να λαμβάνονται όλα τα αναγκαία μέτρα, ώστε να διασφαλίζεται η εκπαίδευση όλων των παιδιών χωρίς διακρίσεις φύλου, φυλής, χρώματος, θρησκείας, πολιτικών πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης ή οικονομικών συνθηκών. Πεποίθησή μας είναι ότι η μορφωτική λειτουργία δεν πρέπει να υποτάσσεται στις απαιτήσεις της αγοράς. Αντίθετα, πρέπει να στοχεύει στη βασική της επιδίωξη, τη συμβολή στη δημιουργία ολοκληρωμένων προσωπικοτήτων, που θα είναι σε θέση να συμμετέχουν ενεργά σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής δραστηριότητας.

Τονίζουμε, επίσης, τη σημασία που έχει η εκπαίδευση για τη διασφάλιση της ειρήνης σε όλο τον κόσμο, για μια

παγκόσμια κοινότητα χωρίς πόλεμο, θεμελιωμένη στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Για το λόγο αυτό, άλλωστε, αποφασίσαμε εφέτος να αναδείξουμε την ιδιαίτερη σημασία του έργου των εκπαιδευτικών για τη διάπλαση αυριανών πολιτών που θα σέβονται και θα εκτιμούν την προσφορά όλων των λαών του κόσμου στη δημιουργία του παγκόσμιου πολιτισμού, και θα ενστερνίζονται αξίες όπως η ειρήνη, η ελευθερία, η δημοκρατία, η κοινωνική δικαιοσύνη, η συνεργασία, η αλληλεγγύη ανάμεσα στους λαούς και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Πιστεύουμε, ωστόσο, ότι, για να μπορούν οι εκπαιδευτικοί να ανταποκρίνονται με επάρκεια στις απαιτήσεις του έργου τους, πρέπει να επιλυθούν μια σειρά προβλήματα που αφορούν τους όρους και τις συνθήκες διαβίωσής τους. Το αίτημα «να ζούμε με αξιοπρέπεια από το μισθό μας» συμπυκνώνει εύστοχα τα πιο βασικά οικονομικά αιτήματα του κλάδου. Καθώς μάλιστα ο εορτασμός της 5ης Οκτωβρίου συμπίπτει εφέτος με απεργιακές κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών στην Ελλάδα, τονίζουμε με ιδιαίτερη έμφαση ότι η άμεση και ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο κλάδος των εκπαιδευτικών είναι αναγκαία για να μπορούν να αφοσιωθούν απεριόπαστοι στο έργο τους.

Οι ποικίλες μορφές εργασιακής ανασφάλειας και αβεβαιότητας έχουν σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στο εκπαιδευτικό έργο, αλλά και στο ίδιο το εκπαιδευτικό προσωπικό. Πρακτικές όπως η πρόσληψη ωρομισθίων, αναπληρωτών ή εκτάκτων εκπαιδευτικών δημιουργούν σοβαρά προβλήματα όπου εφαρμόζονται και υπονομεύουν βασικές κατακτήσεις των εργαζομένων. Η μονιμότητα της εργασιακής σχέσης και ο πλήρης σεβασμός των εργασιακών δικαιωμάτων για όλους τους εκπαιδευτικούς είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για τη διασφάλιση της ποιότητας στην εκπαίδευση.

Θεωρούμε ζήτημα άμεσης προτεραιότητας να προωθηθούν πολιτικές που θα αντιμετωπίζουν, τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, την ανεργία στο χώρο της εκπαίδευσης. Η αύξουσα προσφορά, όπου υπάρχει,

5 Οκτωβρίου 2006, Πλατεία Συντάγματος, Αθήνα. Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο.

πρέπει να αξιοποιείται για τη βελτίωση των όρων παροχής της δημόσιας εκπαίδευσης με μέτρα όπως είναι η μείωση του αριθμού των μαθητών/μαθητριών στις σχολικές τάξεις και η πιο αποτελεσματική στήριξη των παιδιών που συναντούν ιδιαίτερες δυσκολίες.

Είναι αναγκαίο, ακόμη, να εξασφαλιστούν από την Πολιτεία οι προϋποθέσεις ώστε οι εκπαιδευτικοί να προετοιμάζονται σωστά για το έργο τους, να εργάζονται σε κατάλληλες συνθήκες, να διασφαλίζεται η παιδαγωγική αυτονομία στην άσκηση του έργου τους και να διαδραματίζουν βασικό ρόλο στη λήψη των αποφάσεων για τα ζητήματα που τους αφορούν. Γι' αυτό και πρέπει να δοθεί ακόμη μεγαλύτερη σημασία στην αρχική εκπαίδευση και τη συνεχή επιμόρφωση και την επαγγελματική εξέλιξη των εκπαιδευτικών της γενικής εκπαίδευσης.

Πέρα από τους ως τώρα οργανωμένους επιμορφωτικούς θεσμούς, είναι σημαντικό να συσταθούν Κέντρα Στήριξης του Εκπαιδευτικού Έργου, που θα παρέχουν υποστήριξη στον/την εκπαιδευτικό τόσο με επιμορφωτικά προγράμματα όσο και με διδακτικά υλικά και βοηθήματα.

Η πολιτεία, από την πλευρά της, οφείλει επίσης να υποστηρίξει χωρίς φειδώ την εκπαίδευση και το εκπαιδευτικό προσωπικό, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες, στις οποίες η γνώση αναγνωρίζεται ως βασική κοινωνική αξία. Οι εκπαιδευτικές δαπάνες αποτελούν την καλύτερη επένδυση για την πρόοδο και την ευημερία των σύγχρονων κοινωνιών. Είναι απαράδεκτο για μια σύγχρονη χώρα να βρίσκεται σε τόσο χαμηλή θέση στον τομέα των εκπαιδευτικών δαπανών.

Οι εκπαιδευτικοί της Ελλάδας και της Κύπρου αγωνιζόμαστε για μια εκπαίδευση που χωράει όλα τα παιδιά και όλη τη γνώση, λειτουργεί δημοκρατικά, είναι δημόσια και παρέχεται δωρεάν σε όλα τα παιδιά και τους νέους/νέες.

Το οργανωμένο συνδικαλιστικό κίνημα των εκπαιδευτι-

κών πρέπει να αντιμετωπίσει άμεσα τον κίνδυνο να εμπορευματοποιηθούν οι εκπαιδευτικές υπηρεσίες και να διαμορφωθεί ένα σχολείο υποταγμένο στις δυνάμεις της αγοράς. Γι' αυτό και είναι αναγκαίο σήμερα, περισσότερο από κάθε άλλη φορά, να συζητηθεί και να προωθηθεί μια εναλλακτική εκπαιδευτική πρόταση, με την αξιοποίηση των αναλυτικών επεξεργασιών των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών και την αναντικατάστατη εμπειρία των εκπαιδευτικών της μαχόμενης έδρας.

Η τριτοβάθμια εκπαίδευση δέχεται ισχυρές πιέσεις από ισχυρά συμφέροντα με στόχο τη στροφή της προς την ιδιωτική εκπαίδευση και την υποταγή της στις κερδοσκοπικές διαθέσεις των αγορών. Πρόκειται για μια άκρως ανησυχητική και επικίνδυνη προοπτική. Αυτό που έχει άμεση ανάγκη σήμερα η τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι η αφειδώλευτη στήριξη και η ουσιαστική αναβάθμισή της από την Πολιτεία, ώστε να μπορεί να ανταποκρίνεται στις αναπτυξιακές ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας και στις μορφωτικές αναζητήσεις των νέων. Πάγια θέση του εκπαιδευτικού κινήματος ήταν και παραμένει η διαφύλαξη του δημόσιου και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης σε όλες τις βαθμίδες της. Γι' αυτό και οι όποιες προτάσεις αναθεώρησης του Ελληνικού Συντάγματος προς μια τέτοια κατεύθυνση θα συναντήσουν ισχυρή αντίσταση από το εκπαιδευτικό κίνημα και τους εργαζομένους.

Η προώθηση μιας τέτοιας πρότασης προϋποθέτει ένα ευρύτερο κοινωνικό κίνημα, που μπορεί να διεκδικήσει ένα σχολείο που θα γεφυρώνει το χάσμα ανάμεσα στη χειρωνακτική και τη διανοητική εργασία, ένα σχολείο δημοκρατικό, ανοιχτό σε όλους τους μαθητές, που θα συμβάλλει στη χειραφέτηση των υλικών και πνευματικών παραγωγικών δυνάμεων της ανθρωπότητας από τα δεσμά της εκμετάλλευσης και της χειραγώγησης.

**Ποιότητα στην
εκπαίδευση σημαίνει
ενδιαφέρον για
τον/την εκπαιδευτικό**

«Αγωνιώ, απεργώ, αντέχω»: Η δημόσια δωρεάν εκπαίδευση σε κίνδυνο

«...εγώ είμαι τέκνο της ανάγκης
κι ώριμο τέκνο της οργής...»

Κώστας Βάρναλης

♦ **Γιώργος Κ. Μύρνης**

Στην Ελλάδα οι εκπαιδευτικοί «Αγωνιούν, απεργούν, αντέχουν»! Όποια και να είναι η έκβαση της συγκεκριμένης φάσης των αγώνων. Το κίνημα των εκπαιδευτικών σκέφτεται την κοινωνία. Σκέφτεται το μέλλον. Επί τέσσερις εβδομάδες συνεχίζονται οι μαχητικές κινητοποιήσεις τους, θυμίζοντας, μαζί με τις πρόσφατες καταλήψεις των ΑΕΙ, μέρες του 1997, 1990, 1988. Η κυβέρνηση επιμένει στο μονόδρομο της λιτότητας για τους εργαζόμενους και της νεοφιλελεύθερης «μεταρρυθμιστικής» αδιαλλαξίας.

Σκόπιμα ή μη, το αίτημα για αύξηση του μισθού των εκπαιδευτικών αναδεικνύεται από τα ΜΜΕ ως το κύριο αίτημα της απεργίας και των λοιπών κινητοποιήσεων. Ίσως είναι ένα τέχνασμα για να φέρουν τους δασκάλους αντιμέτωπους με τους υπόλοιπους εργαζομένους (ιδιαίτερα με όσους αμείβονται με μισθούς ντροπής των 600 ευρώ)! Αλλά οι νηπαγωγοί, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές μαζί, διεκδικούν αυτά που τους ανήκουν, αυτά που χάσανε από την πολιτική λιτότητας της τελευταίας εικοσαετίας.

Κι όμως οι απεργοί έθεσαν μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και συνελεύσεις και όλα τα άλλα τεράστια ζητήματα που αφορούν το δημόσιο σχολείο, ολόκληρη την ελληνική κοινωνία και το μέλλον των παιδιών: μειωμένος κυβερνητικός προϋπολογισμός και υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, περιορισμένοι διορισμοί εκπαιδευτικών, προβληματικά προγράμματα σπουδών και διδακτικά βιβλία, έλλειψη επιμόρφωσης,

νέες μέθοδοι διδασκαλίας, υλικοτεχνική υποδομή, κτηριακά προβλήματα, αριθμός μαθητών ανά τάξη, περιορισμός της διαρροής μαθητών, απόκρουση του πολλαπλασιασμού των εξετάσεων από τη Γ' Γυμνασίου, αναβαθμισμένο δημόσιο σχολείο κι όχι προθάλαμο εξετάσεων για τα ΑΕΙ, αντιμετώπιση της μεταρρύθμισης του άρθρου 16 του Συντάγματος που ευνοεί τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Και η υπουργός Παιδείας ισχυρίζεται ότι δε συζητά θέματα σχετικά με την ποιότητα της εκπαίδευσης. Αυτά, προφανώς, θεωρεί ότι ...έχουν λυθεί! Ενώ απλόχερα εξαγγέλιε, σύμφωνα με το πνεύμα του πρωθυπουργού Κ. Καραμανλή, αύξηση 0,70 λεπτών ανά μέρα στους μισθούς των δασκάλων!!!

Ο αγώνας για το δημόσιο σχολείο δεν αφορά μόνο τους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αφορά τους εκπαιδευτικούς όλων των βαθμίδων, τους γονείς, τους μαθητές και τους φοιτητές, που ενωμένοι αντιστέκονται στη νεοφιλελεύθερη πολιτική, η οποία σκοπεύει στην αποδιάρθρωση και τη διάλυση της δημόσιας και δωρεάν Παιδείας. Οι απεργοί συνεχίζουν με το κεφάλι ψηλά, γνωρίζοντας ότι αυτός ο δύσκολος αγώνας θα συνεχιστεί και μετά το τέλος της απεργίας μέσα στις τάξεις, στα σχολεία και τους συλλόγους διδασκόντων. Έχουν ήδη κερδίσει την αξία της συλλογικής δράσης.

Όταν ο αναγνώστης θα διαβάσει τις σκέψεις αυτές, οι συνάδελφοι απεργοί εκπαιδευτικοί στην Ελλάδα θα έχουν επιλέξει νέες μορφές πάλης δίπλα στην απεργιακή

**Στην Ελλάδα οι
εκπαιδευτικοί
«Αγωνιούν, απεργούν,
αντέχουν»! Όποια και
να είναι η έκβαση της
συγκεκριμένης
φάσης των αγώνων.
Το κίνημα των
εκπαιδευτικών
σκέφτεται την
κοινωνία. Σκέφτεται
το μέλλον.**

Κι όμως οι απεργοί έθεσαν μέσα από δημοκρατικές διαδικασίες και συνελεύσεις και όλα τα άλλα τεράστια ζητήματα που αφορούν το δημόσιο σχολείο

τους κινητοποίηση. Με αφοσίωση στους μαθητές τους και με ενισχυμένη αξιοπρέπεια. Όποια και να είναι η έκβαση της συγκεκριμένης φάσης των αγώνων. Μέσα στις δοσμένες κοινωνικές και πολιτικές συνθήκες, η προάσπιση της ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΩΡΕΑΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ έχει πραγματοποιήσει σημαντικά βήματα, έχει διαμορφώσει νέους δεσμούς εκπαιδευτικών-κοινωνίας για τη στήριξη ενός δημόσιου σχολείου, δημιουργικού και χαρούμενου, με δημοκρατικές σχέσεις, με επαρκή χρηματοδότηση, υποδομές, επιμορφωμένους εκπαιδευτικούς. Αυτό επι-

θυμούν οι εκπαιδευτικοί της Ελλάδας. Μέσα σ' έναν κόσμο που αλλάζει και μαζί πλήττεται από τις βόμβες του πολέμου, του ωχαδερφισμού, του βολέματος, της υπερκατανάλωσης αλλά και από το δράμα της φτώχειας και των αποκλεισμών, αυτά αντιπαλεύουν οι εκπαιδευτικοί της Ελλάδας, της Ευρώπης, του κόσμου ολόου!

Εμείς οι εκπαιδευτικοί της Κύπρου θα αρκεστούμε απλώς σε ψηφίσματα συμπαράστασης ή θα ενισχύσουμε πιο ουσιαστικές μορφές συνεργασίας και συντονισμού των εκπαιδευτικών κινημάτων;

Ο διάλογος για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση σε κρίσιμη καμπή

♦ Γιάκωβος Γιακώβου

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες,

Το φθινόπωρο του 2003 το Υπουργικό Συμβούλιο ενέκρινε πρόταση του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού, που προέβλεπε το διορισμό επταμελούς επιτροπής πανεπιστημιακών για την ετοιμασία πρότασης για μία ολιστικού χαρακτήρα αλλαγή στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Είναι ίσως η σημαντικότερη προσπάθεια που αναλήφθηκε ποτέ από την πολιτεία - σημαντική ως προς την εμβέλεια και τους στόχους της - και που έχει ως επίκεντρο την εκπαίδευση στον τόπο μας, από την Προδημοτική μέχρι και την Ανωτάτη.

Ήταν και είναι μια προσπάθεια για μεταρρυθμίσεις, η οποία ήρθε ως απάντηση στο πάγιο αίτημα, όχι μόνο των εκπαιδευτικών αλλά και της ευρύτερης κοινωνίας, για ριζικές αλλαγές στη δημόσια εκπαίδευση. Γιατί από την ίδρυση της Κυπριακής Δημοκρατίας μέχρι σήμερα το εκπαιδευτικό μας σύστημα - ιδιαίτερα στη Μέση Γενική Εκπαίδευση - ήταν και είναι ένα συνονθύλευμα από στοιχεία ξένων εκπαιδευτικών συστημάτων. Στοιχεία που κάποιοι δανείστηκαν και εισήγαγαν στο τόπο μας άκριτα και χωρίς προβληματισμό για τις συνέπειες μιας τέτοιας εκπαιδευτικής πολιτικής.

Τα βασικά αίτια τούτου του αιτήματος ήταν αφενός η τεχνολογική έκρηξη και η συνακόλουθη σημασία που δίνεται απ' όλες τις κοινωνίες στην επιστήμη και την τεχνολογία (παράγοντες που οδηγούν στην οικονομική, κοινωνική ανάπτυξη και ευημερία) και αφετέρου η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μέσα σε έναν κόσμο που διαμορφώνεται από τη γενικότερη παγκοσμιοποίηση της οικονομίας και των θεσμών. Τα πιο πάνω έχουν διαμορφώσει ένα διαφορετικό περιβάλλον για την εκπαίδευση και τους εκπαιδευτικούς, που δεν μπορούσε να αγνοηθεί από την κυπριακή κοινωνία, ούτε όμως από τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς.

Μέσα σ' αυτό το σκηνικό, είναι προφανές ότι θα πρέπει να ληφθούν τέτοιες αποφάσεις και να παρθούν τέτοια μέτρα που να μας επιτρέπουν να προσαρμοζόμαστε συνεχώς σ' ένα περιβάλλον ρευστό από κάθε άποψη αλλά και ιδιαίτερα ανταγωνιστικό.

Η προσαρμογή όλων μας σ' αυτό το νέο και ρευστό οι-

κονομικό - πολιτισμικό περιβάλλον απαιτεί ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, το οποίο θα προάγει τη δημιουργικότητα, θα στηρίζεται στην έρευνα και θα ενθαρρύνει το μαθητή να προσεγγίζει όχι μόνο τα επιστημονικά αλλά και τα κοινωνικά φαινόμενα χωρίς δογματισμούς, χωρίς προσκόλληση σε δεδομένες, μοναδικές, μορφήματες, αλήθειες.

Στον τόπο μας η εκπαίδευση αποτελούσε πάντοτε ένα ιδεολογικό μηχανισμό με σημαντική επίδραση σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής δράσης. Παρ' όλα αυτά, είναι ίσως μία από τις λίγες φορές που η κυπριακή κοινωνία - θέλοντας να προχωρήσει σε εκπαιδευτικές αλλαγές μέσα από συναινετικές διαδικασίες - παρέκαμψε μέχρι τώρα με αρκετή επιτυχία τις όποιες αντιπαραθέσεις οφείλονταν στο ιδεολογικό περιεχόμενο που είχε (ή που θα έπρεπε να έχει) η Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση.

Γι' αυτό και μέχρι σήμερα όλες οι ομάδες και τα πολιτικά κόμματα που συμμετείχαν στο Διάλογο επεδείξαν μια πρωτόγνωρη συναίνεση. Και τούτο αποδεικνύεται από τους 'χαμηλούς τόνους' που χαρακτήρισαν τη μέχρι τώρα πορεία του. Τρανή απόδειξη του πιο πάνω, εξάλλου, αποτελεί το γεγονός ότι σπάνια τα ΜΜΕ ασχολήθηκαν με το θέμα, παρ' όλες τις αντίθετες απόψεις που συχνά πυκνά εκφράζονταν από τις διάφορες πλευρές κατά τη συζήτηση των διάφορων κεφαλαίων της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης.

Δυστυχώς, όμως, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού, που διαχειρίζεται αυτό το Διάλογο, αποδεικνύεται μέρα με τη μέρα κατώτερο των περιστάσεων: ανίκανο να διαχειριστεί με αποτελεσματικό τρόπο το Διάλογο, αλλά και απρόθυμο να προχωρήσει με γρήγορα και ποιοτικά βήματα στην υλοποίηση των όσων συμφωνούνται με βάση κάποια λογικά χρονοδιαγράμματα. Ως αποτέλεσμα, αντί ο Διάλογος να καταστεί δημιουργικός, απαξιώνεται σταδιακά στη συνείδηση όλων των κοινωνικών εταίρων που συμμετέχουν σ' αυτόν.

Όπως γνωρίζετε, στα πλαίσια του Διαλόγου για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, συστάθηκε το Συμβούλιο Δημοτικής και Μέσης, το οποίο κωδικοποίησε τα θέματα/προβλήματα που αφορούν στη Δημοτική και Μέση

Είναι ίσως η σημαντικότερη προσπάθεια που αναλήφθηκε ποτέ από την πολιτεία - σημαντική ως προς την εμβέλεια και τους στόχους της - και που έχει ως επίκεντρο την εκπαίδευση στον τόπο μας, από την Προδημοτική μέχρι και την Ανωτάτη.

Εκπαίδευση στα πιο κάτω κεφάλαια:

- α) Αναδόμηση των διοικητικών δομών του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού.
- β) Αναδόμηση/αναβάθμιση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου. (ΙΑΕΚ – Ινστιτούτο Ανάπτυξης της Εκπαίδευσης Κύπρου)
- γ) Δημιουργία Κέντρου Εκπαιδευτικής Έρευνας και Αξιολόγησης. (ΚΕΕΑ)
- δ) Ενδοϋπηρεσιακή επιμόρφωση των εκπαιδευτικών.
- ε) Αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου και των εκπαιδευτικών.
- στ) Προϋπηρεσιακή παιδαγωγική κατάρτιση των υποψήφιων εκπαιδευτικών.
- ζ) Αναδιάρθρωση της δομής και εκσυγχρονισμός του περιεχομένου του σχολικού συστήματος από το Νηπιαγωγείο μέχρι και το Λύκειο. (Ενοποίηση Γενικής και Τεχνικής Μέσης Εκπαίδευσης, νέα ωρολόγια και αναλυτικά προγράμματα, Ολοήμερο Σχολείο κτλ.).
- η) Βελτίωση του συστήματος των καταλόγων διοριστέων εκπαιδευτικών.

Στα πλαίσια του Διαλόγου συζητήθηκαν τα κεφάλαια β, γ, δ, στ και ζ. Κατά τη διάρκεια της συζήτησης σχεδόν όλοι οι φορείς κατέθεσαν τις θέσεις τους γραπτά ή/και προφορικά.

Η ΟΕΛΜΕΚ είναι ίσως το μόνο μέλος του Συμβουλίου που κατέθεσε γραπτώς τις θέσεις της για όλα τα κεφάλαια. Αντίθετα, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού αρνιόταν συστηματικά να καταθέσει τις δικές του θέσεις, με αποτέλεσμα οι μεγαλόπνοες εξαγγελίες από πλευράς του να μετατρέπονται σταδιακά σε ανούσιες ρητορείες.

Από τον Ιανουάριο του 2006 η ΟΕΛΜΕΚ προειδοποιούσε τα μέλη του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης σε κάθε συνεδρία του ότι δεν μπορεί να γίνουν ανεκτές οι διαδικασίες και η όλη διαχείριση του Διαλόγου από πλευράς Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού. Γι' αυτό, στις 27 Ιουλίου 2006 απέστειλε επιστολή σε όλα τα μέλη του Συμβουλίου, με την οποία εξέφραζε τη διαφωνία της για την ακολουθούμενη πρακτική που εφαρμόζε και εφαρμόζει το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού (δηλαδή να ανοίγει συνεχώς καινούρια κεφάλαια χωρίς προηγουμένως να λαμβάνονται τελικές αποφάσεις για όσα ήδη έχουν συζητηθεί).

Η ΟΕΛΜΕΚ προειδοποιούσε ότι δε θα συγκατανεύσει στη συζήτηση νέων κεφαλαίων της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, προτού ολοκληρωθεί η συζήτηση και η λήψη αποφάσεων για τα πρώτα τέσσερα κεφάλαια.

Δυστυχώς, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού συνέχισε σταθερά και προκλητικά την ίδια τακτική, αναγκάζοντας την ΟΕΛΜΕΚ να κοινοποιήσει τη διαφωνία

της στα ΜΜΕ. Ταυτόχρονα η ΟΕΛΜΕΚ τόνιζε την αταλάντευτη θέση της για στήριξη της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης.

Στην πρωτελευταία συνεδρία του Συμβουλίου το ΥΠΠ επιχείρησε να ανοίξει τα εναπομείναντα κεφάλαια - και ιδιαίτερα το κεφάλαιο «Κατάλογοι διοριστέων εκπαιδευτικών» - παρόλο ότι γνώριζε την πάγια θέση της ΟΕΛΜΕΚ (αλλά και άλλων) ότι το κεφάλαιο αυτό θα άνοιγε τελευταίο και μόνο όταν θα ολοκληρωνόταν η συζήτηση των υπολοίπων. Μετά από τη διατύπωση των αντιρρήσεων εκ μέρους των εκπροσώπων της ΟΕΛΜΕΚ, το θέμα «Κατάλογοι διοριστέων εκπαιδευτικών» δε συζητήθηκε. Αποφασίστηκε μάλιστα ομόφωνα (μετά από εισήγηση της ΟΕΛΜΕΚ) πως μέχρι την επόμενη συνεδρία του Συμβουλίου, το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού θα ετοίμαζε γραπτό ερωτηματολόγιο για το κεφάλαιο «Αναδιάρθρωση της δομής και εκσυγχρονισμός του περιεχομένου του σχολικού συστήματος από το Νηπιαγωγείο μέχρι και το Λύκειο». Σκοπός του ερωτηματολογίου ήταν να διαφανεί κατά πόσον υπάρχει κοινό έδαφος όσον αφορά τα καίρια σημεία της μελέτης Ερωτοκρίτου πάνω στο συγκεκριμένο κεφάλαιο. Αντί τούτου, το ΥΠΠ στην τελευταία συνεδρία του Συμβουλίου άνοιξε το θέμα «Κατάλογοι διοριστέων εκπαιδευτικών», αγνοώντας τις κοινές αποφάσεις της τελευταίας συνεδρίας.

Αποτέλεσμα τούτης της αρνητικής στάσης του ΥΠΠ ήταν η αποχώρηση των εκπροσώπων της ΟΕΛΜΕΚ από το Διάλογο και η παραπομπή του θέματος στο ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ. Η συζήτηση του θέματος στο ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ κράτησε πάνω από τρεις ώρες. Λόγω της σοβαρότητας του θέματος, το ΚΔΣ θα συνεχίσει τη συζήτηση στην επόμενη συνεδρία του στις 19/10/2006, οπότε και αναμένεται να καταλήξει σε τελικές αποφάσεις πάνω στο θέμα.

Η ΟΕΛΜΕΚ, από την έναρξη του κοινωνικού Διαλόγου για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, αγωνίστηκε και αγωνίζεται με συνέπεια, ώστε η αναγκαιότητα για μια ουσιαστική εκπαιδευτική αλλαγή να μετουσιωθεί σε πράξη. Στόχος μας είναι το Δημόσιο Σχολείο να αναβαθμιστεί, ενώ ταυτόχρονα να διασφαλιστεί ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης, από το Δημοτικό μέχρι και το Πανεπιστήμιο. Γι' αυτό καλούμε την κυβέρνηση να τηρήσει τις προεκλογικές δεσμεύσεις της για δαπάνες στην εκπαίδευση που θα ανέρχονται στο 8% του ΑΕΠ.

Στο σύνολό τους οι εκπαιδευτικοί θα είναι πάντοτε παρόντες σε μια τέτοια προσπάθεια.

Στον τόπο μας η εκπαίδευση αποτελούσε πάντοτε ένα ιδεολογικό μηχανισμό με σημαντική επίδραση σ' όλους τους τομείς της κοινωνικής δράσης.

Η ΟΕΛΜΕΚ, από την έναρξη του κοινωνικού Διαλόγου για την Εκπαιδευτική Μεταρρύθμιση, αγωνίστηκε και αγωνίζεται με συνέπεια, ώστε η αναγκαιότητα για μια ουσιαστική εκπαιδευτική αλλαγή να μετουσιωθεί σε πράξη. Στόχος μας είναι το Δημόσιο Σχολείο να αναβαθμιστεί, ενώ ταυτόχρονα να διασφαλιστεί ο δημόσιος και δωρεάν χαρακτήρας της εκπαίδευσης, από το Δημοτικό μέχρι και το Πανεπιστήμιο.

5^Η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2006: - ΑΘΗΝΑ - ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΤΟΥ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥ ΠΑΝΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ

Ομιλία εκ μέρους της ΟΕΛΜΕΚ Γεώργιου Σκαθιά

Συναδέλφους και συναδέλφισσες εκπαιδευτικοί όλων των βαθμίδων της εκπαίδευσης,

Περήφανη φοιτητική νεολαία της Ελλάδας,

Συναγωνιστές και συναγωνίστριες του Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα,

Εκ μέρους της Οργάνωσης Ελλήνων Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Κύπρου (ΟΕΛΜΕΚ), βρίσκομαι σήμερα εδώ, μαζί σας, στη μεγαλειώδη αυτή συγκέντρωση, για να σας μεταφέρω τη συναδελφική αλληλεγγύη, την αγάπη και εκτίμηση των συναδέλφων μου, στα πλαίσια της σημερινής μέρας της Παγκόσμιας Ημέρας των Εκπαιδευτικών.

Φίλοι και φίλες,

Έγνοια μας διαχρονική και αμετάθετος στόχος μας είναι να κατοχυρωθεί χωρίς πωγωνιρίσματα το αυτονόητο, θεμελιώδες και ιερό δικαίωμα στη δωρεάν εκ-

παίδευση για κάθε άνθρωπο ανεξάρτητα από το φύλο, το χρώμα, τη θρησκεία ή την εθνική του καταγωγή. Γι' αυτό το λόγο, επιβάλλεται σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, η ουσιαστική, πλήρης και χωρίς παρεκκλίσεις διασφάλιση της δωρεάν παιδείας για όλους και η θεώρηση της εκπαίδευσης μακριά από κοντόφθαλμους οικονομικιστικούς υπολογισμούς, μακριά και έξω από τους νόμους της αγοράς και του εμπορίου.

Εκπαίδευση δημοκρατικά δομημένη γεννά πολίτες, που συλλογούνται ελεύθερα, συνεπώς καλά, δημιουργεί δημοκρατικές συνειδήσεις και θέτει τις βάσεις για παγκόσμια ειρήνη, που θα στηρίζεται στις αρχές της ελευθερίας, της δημοκρατίας, της ισότητας, της κοινωνικής δικαιοσύνης και των ανθρώπων δικαιωμάτων.

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Πειπίθησή μας, αλλά πιστεύουμε και της κοινωνίας

Από το καλεντάρι

5 Οκτωβρίου 2006. Πλατεία Συντάγματος, Αθήνα. Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο.

Θεατρικό εργαστήρι του ΣΕΚΦ Λευκωσίας - Κερύνειας - Μόρφου στα πλαίσια των εγκαινίων του Ανοικτού Πανεπιστημίου.

Άρι της ΟΕΛΜΕΚ

Σκηνές από τη θεατρική παράσταση, «Η ΤΕΛΕΤΗ» του Συνδέσμου Φιλολόγων ΟΕΛΜΕΚ με την ευκαιρία της Ημέρας του Εκπαιδευτικού

Ομιλία του Προέδρου της ΟΕΛΜΕΚ Ιάκωβου Ιακώβου για την Ημέρα του Εκπαιδευτικού στο θέατρο Μελίνας Μερκούρη

Ποδοσφαιρικός δικινοτικός αγώνας με την ευκαιρία της Ημέρας του Εκπαιδευτικού. Καθηγητές Vs Δασκάλων 4-1.

Έγνοια μας διαχρονική και αμετάθετος στόχος μας είναι να κατοχυρωθεί χωρίς πισωγυρίσματα το αυτονόητο, θεμελιώδες και ιερό δικαίωμα στη δωρεάν εκπαίδευση για κάθε άνθρωπο, ανεξάρτητα από το φύλο, το χρώμα, τη θρησκεία ή την εθνική του καταγωγή.

ολόκληρης, είναι ότι, για τη συγκρότηση μιας σύγχρονης και δημοκρατικής κοινωνίας, ο εκπαιδευτικός έχει να διαδραματίσει τον κυριότερο και καθοριστικότερο ρόλο.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο αποτελεί θεμελιώδες αξίωμα ότι η πολιτεία έχει ηθική υποχρέωση και ευθύνη να λαμβάνει πολύ σοβαρά υπόψη της τις θέσεις των εκπαιδευτικών οργανώσεων, που εκφράζουν τις θέσεις και απόψεις των ίδιων των εκπαιδευτικών, όταν αποφασίζει για θέματα που αφορούν τα εκπαιδευτικά δρώμενα.

Η Οργάνωση Ελλήνων Λειτουργών Μέσης Εκπαίδευσης Κύπρου απευθύνει ιδιαίτερο αγωνιστικό χαιρετισμό στους μαχόμενους απεργούς συναδέλφους μας της Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης και στηρίζει σθεναρά και ανεπιφύλακτα το δίκαιο αίτημά τους, να ζουν δηλαδή με αξιοπρέπεια από το μισθό τους. Ειδικά, τη σημερινή ημέρα, το αίτημα αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Μόνο τότε θα αφεθούν απερίσπαστοι να αφοσιωθούν με ακόμη μεγαλύτερη θέρμη και ζήλο στα εκπαιδευτικά τους καθήκοντα.

Οι Έλληνες Κύπριοι εκπαιδευτικοί έχοντας επίγνωση του μεγέθους και των δυνατοτήτων του κράτους μας, αλλά και της ποιότητας του ανθρώπινου δυναμικού μας, είμαστε αποφασισμένοι, μαζί σας και με τους υπόλοιπους ευρωπαίους συναδέλφους μας, να αγωνιστούμε για μια εκπαίδευση της Αγοράς του Δήμου και μόνο. Θα σταθούμε ενάντια στην ένταξη της Ανώτερης και Ανώτατης εκπαίδευσης και κατεπέκταση και της Μέσης Εκπαίδευσης στους κανόνες και τους νόμους της αγοράς και του εμπορίου.

Αγωνιζόμαστε και θα εξακολουθήσουμε να αγωνιζόμαστε για μια εκπαίδευση, που πρωτίτως πρέπει να συμβάλλει στην ανάπτυξη των κοινωνικών αξιών, που επιβάλλεται να χαρακτηρίζουν τις δημοκρατικές κοινωνίες των πολιτών. Παλεύουμε για την ανεκτικότητα και το σεβασμό της διαφορετικότητας.

Δίνουμε αγώνα για την επικράτηση της δικαιοσύνης, για το σεβασμό προς το περιβάλλον, για την αποφυγή της χρήσης ή της απειλής χρήσης βίας και τέλος, για την επικράτηση της ειρήνης που τόσο ανάγκη έχει η ανθρωπότητα και ιδιαίτερα η μαρτυρική μας πατρίδα, που για τριάντα δύο και πλέον χρόνια, υφίσταται

Ομιλία Αντιπροέδρου στο Σύνταγμα - Αθήνα.
Πανεκπαιδευτικό Συλλαλητήριο.

τα δεινά που της προκάλεσε η βάρβαρη τουρκική εισβολή του 1974.

Συναδέλφους και Συναδέλφισσες, Καλό Αγώνα!
Η δικαίωση του αγώνα σας είναι πολύ κοντά!!!

Κρίσεις και Εισηγήσεις για το Σχέδιο της Κοινοπραξίας «Αθηνά»

♦ Δρ Γ. Στρατούρας *, Β.Δ
Φυσικός, Μαθηματικός, Διδάκτωρ Φυσικοχημείας

Ο ρόλος των Βοηθών Διευθυντών και των Παιδαγωγικών Συμβούλων είναι εντελώς διαφορετικός μέσα στο Σχολείο.

ΜΕΡΟΣ Α'

(Το Β' Μέρος του άρθρου του Κου Στρατούρα θα δημοσιευτεί στο 4ο τεύχος της εφημερίδας).

2. Για το πρόγραμμα Κατάρτισης και τα προσόντα προαγωγής των Βοηθών Διευθυντών και των Παιδαγωγικών Συμβούλων.

Με βάση τους Κανονισμούς, που προτείνει η Κοινοπραξία «Αθηνά», ο εκπαιδευτικός, για να προαχθεί στη θέση του Βοηθού Διευθυντή ή του Παιδαγωγικού Συμβούλου πρέπει οπωσδήποτε να έχει Δίπλωμα Κατάρτισης στην Εκπαιδευτική Διοίκηση και Αξιολόγηση (βλ. Τόμος IV, Νομοσχέδιο). Μάλιστα, στη σελίδα 4 των προτεινόμενων Κανονισμών, αναφέρει: «*Το Πρόγραμμα κατάρτισης για τη θέση του Παιδαγωγικού Συμβούλου ή του Βοηθού Διευθυντή περιλαμβάνει τα ακόλουθα μαθήματα, το περιεχόμενο των οποίων αναλύεται στο παράρτημα Ι (σελ.6) των παρόντων Κανονισμών: 1) Εισαγωγή στην Εκπαιδευτική Διοίκηση 2) Στρατηγικός προγραμματισμός και ποιότητα στην εκπαίδευση 3) Αποτελεσματικότητα και Σχολική Βελτίωση 4) Παιδαγωγική Ηγεσία*». Από τη μελέτη των προτεινόμενων Κανονισμών διαπιστώνουμε κατ' αρχήν τα εξής: α) **Αν και ο ρόλος των Βοηθών Διευθυντών και των Παιδαγωγικών Συμβούλων εί-**

ναι εντελώς διαφορετικός μέσα στο Σχολείο, εντούτοις το Πρόγραμμα Κατάρτισης τους, που εισηγείται η Κοινοπραξία, είναι ακριβώς το ίδιο. β) **Ακριβώς τα ίδια είναι και τα προσόντα που απαιτούνται για την προαγωγή στις πιο πάνω εντελώς διαφορετικές θέσεις.** Επίσης από τον οδηγό των Μεταπτυχιακών Σπουδών του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου μπορεί κάποιος εύκολα να διαπιστώσει ότι τα τρία από τα τέσσερα πιο πάνω μαθήματα είναι τα μεταπτυχιακά μαθήματα ΕΠΑ 620, ΕΠΑ 632 και ΕΠΑ 631 που το καθένα από αυτά είναι **3 διδακτικών μονάδων**. Το τέταρτο μάθημα δεν αναφέρεται.

Απο τα πιο πάνω προκύπτουν τα εξής ερωτήματα:

1. Ο ρόλος των Βοηθών Διευθυντών και των Παιδαγωγικών Συμβούλων είναι εντελώς διαφορετικός μέσα στο Σχολείο. Για ποιο λόγο τόσο το Πρόγραμμα Κατάρτισης όσο και τα **απαιτούμενα προσόντα** για προαγωγή στις πιο πάνω θέσεις είναι τα ίδια;

2. Για ποιο λόγο θεσμοθετούνται μεταπτυχιακά μαθήματα του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής του Πανεπιστημίου Κύπρου για την απόκτηση του Διπλώματος Κατάρτισης στην Εκπαιδευτική Διοίκηση από εργαζόμενους εκπαιδευτικούς; Με αυτό τον τρόπο είναι σαν

να ευνοούνται οι λιγότεοι απόφοιτοι του Μεταπτυχιακού προγράμματος Εκπαιδευτικής Διοίκησης του Τμήματος Επιστημών της Αγωγής που έχουν παρακολουθήσει τα πιο πάνω μαθήματα. Αφού σύμφωνα με τον Οδηγό Σπουδών, στο πιο πάνω Πρόγραμμα, προσλαμβάνονται 6 έως 10 μεταπτυχιακοί φοιτητές το χρόνο. Αντίθετα, οι οπουδές στο Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα «Σπουδές στην Εκπαίδευση» του Ανοικτού Πανεπιστημίου είναι **μαζικές** και όλοι σχεδόν οι μεταπτυχιακοί φοιτητές θέλουν να παρακολουθήσουν τη Θεματική Ενότητα **Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων**. Πέραν τούτου η Θεματική Ενότητα **Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων** του Ανοικτού Πανεπιστημίου **μπορεί από μόνη της** να αποτελέσει Πρόγραμμα Κατάρτισης ή Επιμόρφωσης. Είναι θεματική Ενότητα 9 διδακτικών μονάδων και καλύπτει σε μεγάλο εύρος τις γνώσεις και τις ικανότητες που πρέπει να αποκτήσουν τα διοικητικά στελέχη. Ακόμη πρέπει να σημειώσουμε ότι το Ανοικτό Πανεπιστήμιο με τις εξ αποστάσεως οπουδές του **είναι το πλέον αρμόδιο για να επιμορφώσει ή να κατάρτισει μαζικά εργαζόμενους**. Οι εκπαιδευτικοί είναι εργαζόμενοι. Μέσω του Ανοικτού Πανεπιστημίου θα δοθεί η δυνατότητα στον εκπαιδευτικό να μελετήσει μόνον όταν αυτός εκπληρώσει τις επαγγελματικές, τις οικογενειακές και τις κοινωνικές του υποχρεώσεις και είναι πλέον ξεκούρατος. Ο εργαζόμενος σπουδαστής νιώθει πολύ πιο άνετα όταν ο ίδιος καθορίζει τον τόπο, το χρόνο και το ρυθμό με τον οποίο θα μελετήσει, στοιχεία σύμφωνα με την ιδεολογία του Ανοικτού Πανεπιστημίου. Για ποιο λόγο λοιπόν να

υπάρξει άλλο πρόγραμμα κατάρτισης στη Διοίκηση;

3. Η διατύπωση που αφορά τα απαιτούμενα προσόντα για την προαγωγή στη θέση του Βοηθού Διευθυντή ή του Παιδαγωγικού Συμβούλου είναι **ρητή**, απαιτείται Δίπλωμα Κατάρτισης στην Εκπαιδευτική Διοίκηση και Αξιολόγηση το οποίο παρέχεται μετά από την επιτυχή παρακολούθηση των 4 Μαθημάτων, που αναφέρονται στη σελίδα 4 των προτεινόμενων Κανονισμών (βλ. Τόμος IV, Νομοσχέδιο). **Για ποιο λόγο η διατύπωση στους Κανονισμούς να είναι τέτοια ώστε να εμποδίζει** την προαγωγή εκπαιδευτικών στη θέση του Βοηθού Διευθυντή όταν ο εκπαιδευτικός έχει Πιστοποιητικό Μεταπτυχιακής Επιμόρφωσης στη Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων από το ΑΠΚυ ή το ΕΑΠ το οποίο παρέχεται κατόπιν γραπτής εξέτασης ή Μεταπτυχιακό δίπλωμα στο Πρόγραμμα «Σπουδές στην Εκπαίδευση» του ΕΑΠ ή του ΑΠΚυ όπου μία από τις τέσσερις Θεματικές Ενότητες που έχει παρακολουθήσει ο εκπαιδευτικός είναι η **Διοίκηση Εκπαιδευτικών Μονάδων**, ή μεταπτυχιακό δίπλωμα στην Εκπαιδευτική Διοίκηση από αναγνωρισμένο Πανεπιστήμιο ;

* Ο Γ. Στρατούρας είναι πρόεδρος του Συνδέσμου «Οι Φίλοι του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και του Ανοικτού Πανεπιστημίου Κύπρου» και Μεταπτυχιακός φοιτητής του ΕΑΠ στο Πρόγραμμα «Σπουδές στην Εκπαίδευση».

Το άρθρο συνεχίζεται στην επόμενη έκδοση της εφημερίδας.

Προγραμματιστές Ωρολογίων

Προγραμμάτων

♦ **Δημήτρης Καφάς**

Καθηγητής Πληροφορικής (Β.Δ.)

Ποιος είναι;

Τύπος Α

Τον βρίσκεις συνήθως στις αρχές Σεπτεμβρίου, όλο νεύρα και άγχος να τρέχει πάνω κάτω και να είναι κυριολεκτικά πνιγμένος με δεμένο φρύδι.

Απληροίαστος από τους συναδέλφους μήπως ένας από αυτούς ζητήσει κάποια χάρη.

Πολλές φορές είναι κλεισμένος σε ένα γραφείο με κόλλες από εδώ και από εκεί πεταγμένες.

Άλλος πάλι κλειδώνει και την πόρτα, εντελώς απλεισίατος, μη χάσει τη ροή της σκέψης του.

Δίνει οδηγίες στη γραμματεία να μην του δίνουν τηλέφωνα γιατί κάνει πρόγραμμα.

Άσε που και κάποιες φορές υπάρχει οδηγία να μην πλησιάζει κανένας τον προγραμματιστή μη θυμώσει και τα παρατήσει. Είναι μεγάλη δύναμη και πού να βρεις άλλο.

Θέλει γραφείο δικό του με όλες τις ανέσεις και φυσικά ραντεβού για να τον δεις.

Τύπος Β

Άνετος, μιλά με τους συναδέλφους, κάνει τα αστεία του, δε θέλει δικό του γραφείο, του αρκεί ένας Η.Υ. και ένας εκτυπωτής, πόρτες ανοικτές, ανοικτό τηλέφωνο για επικοινωνία με τον έξω κόσμο, ανοικτή καρδιά, ψυχή και πλατύ χαμόγελο. Το πρόγραμμα όμως πρέπει να είναι έτοιμο στην ώρα του.

Ποια είναι τα καθήκοντά του;

Αυτά περιλαμβάνουν: Επιλογές μαθητών για το ενιαίο λύκειο και κατασκευή ωρολογίου προγράμματος μέσω του κατάλληλου λογισμικού.

Πού εργάζεται και υπό ποιες συνθήκες;

Η εργασία αυτή εκτελείται στο σχολείο και στο σπίτι. Πάρα πολλή δουλειά και απηνία μέχρι τις πρωινές ώρες.

Ο προγραμματιστής ξοδεύει αρκετό από τον ελεύθερο χρόνο του και περιορίζεται στο σπίτι τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του για ένα χρονικό διάστημα μέχρι να τελειώσει το πρόγραμμα.

Αυτό είναι γνωστό εκ των προτέρων, γι' αυτό δεν πρέπει να κάνουμε παράνομο και να κλαίμε τη μοίρα μας ως προγραμματιστές.

Κανένας δε μας αναγκάζει να πάρουμε το πρόγραμμα αν δεν το θέλουμε, ούτε μας φταίνε οι συνάδελφοι αν δεν κοιμηθήκαμε το προηγούμενο βράδυ.

Ποια είναι τα ωφελήματά του;

Μείωση διδακτικών περιόδων, 5 στα Ενιαία Λύκεια και 3 στα Γυμνάσια.

Αν περισσέψει και καμιά περίοδος, ε, τότε τυχερός ο προγραμματιστής και φυσικά έχει και κάτι παρεμφερή ωφελήματα, ε, δε θα τα γράψουμε και εδώ!

Προβλήματα προγράμματος:

Πολλές ξένες γλώσσες στον κοινό κορμό, τετράωρα, εξάωρα, πολλές συνδιδασκαλίες, εργαστηριακά μαθήματα συνεχόμενα, εργασία πέραν των προβλεπόμενων εβδομαδιαίων περιόδων, καθηγητές σε 2 ή περισσότερα σχολεία κ.α.

Μάχες και αντιπαράθεσεις με τον προγραμματιστή:

Γιατί έχω πεντάωρο συνεχόμενο; Μα έτσι το έβγαλε το πρόγραμμα και δε μπορώ να το αλλάξω, σκοτώθηκα το Σαββατοκυριακό ενώ εσύ διασκεδάζεις.

Εσύ πήρες τις 5 περιόδους μείωση, αν δεν ήθελες ως μην το έπαιρνες το πρόγραμμα.

Πρέπει να έχουμε όλοι υπομονή και να είμαστε πολύ προσεκτικοί χωρίς να ερχόμαστε σε αντιπαράθεσεις.

Γιατί εγώ να έχω 29 μαθητές στο τμήμα μου και ο συναδέλφος να έχει 16 στο δικό του;

Μα έτσι είναι οι επιλογές τους.

Και άλλα πολλά.

Τέλος:

Πρέπει να είμαστε δίκαιοι με όλους.

Πρέπει να είμαστε πάνω από όλα άνθρωποι και να έχουμε ψυχή και όχι να λέμε «αυτό το πρόγραμμα έβγαλε η μηχανή». Όπου μπορούμε να το βελτιώνουμε. Δε λέμε εύκολα «έκλεισε και να κάτω να ξεκουρατώ».

Δεν κατηγορούμε άλλους προγραμματιστές και δε γίνεται ανταγωνισμός μεταξύ των σχολείων, εμείς το κάναμε, τελειώσαμε πρώτοι και οι άλλοι όχι. Κάθε σχολείο έχει τις δικές του ιδιαιτερότητες. Δεν είμαστε αλαζόνες, αλλά έχουμε και εμείς ψυχή και χαμόγελο. Για τον ορισμό του προγραμματιστή ρωτάτε την κα Γιώτα Μηχανικού, Φιλόλογο στο Λύκειο Ακροπόλεως.

Τέλος θα ήθελα να ευχαριστήσω τον κ. Νίκο Λοϊζου για τη στήριξη που δίνει στους προγραμματιστές.

Σίγουρα μπορούσα να γράψω πολλά αλλά δυστυχώς ο χώρος είναι περιορισμένος.

Ευχαριστώ

Πρέπει να έχουμε όλοι υπομονή και να είμαστε πολύ προσεκτικοί χωρίς να ερχόμαστε σε αντιπαράθεσεις.

Μόρφωση, Επιμόρφωση και Κατάρτιση Εκπαιδευτικών;

♦ Γιώργος Ζίσιμος

Η επιμόρφωση και κατάρτιση δεν είναι όροι που ο ένας αποκλείει τον άλλο, αλλά όροι που ο ένας συμπληρώνει τον άλλο και μπορούν να γίνουν παράλληλα.

Η φετινή παγκόσμια μέρα του εκπαιδευτικού ήταν αφιερωμένη στην ποιότητα, στην εκπαίδευση και στο ρόλο του εκπαιδευτικού κάνοντας ταυτόχρονα επισήμανση πως ποιοτική εκπαίδευση σημαίνει και ποιοτική επιμόρφωση και κατάρτιση των εκπαιδευτικών. Η επιμόρφωση και κατάρτιση δεν είναι όροι που ο ένας αποκλείει τον άλλο, αλλά όροι που ο ένας συμπληρώνει τον άλλο και μπορούν να γίνουν παράλληλα.

Επειδή ακούμε συχνά να χρησιμοποιούνται οι δύο αυτοί όροι απαξιοτικά για τους συναδέλφους και να παρουσιάζονται ως απλά συνδικαλιστικά αιτήματα των οργανώσεών τους, θα επικαλεστώ μια φράση του Denis Lawton (1996), γνωστού Άγγλου ακαδημαϊκού: «most of those involved in education would like to believe that an airline pilot would be a better human being if he were educated as well as trained. But the priority is clear. Would you prefer to fly with a pilot who is well educated or well trained?». Φυσικά το παράδειγμα του Lawton στόχευε στο να αναδείξει την αναγκαιότητα της κατάρτισης πέρα από τη βασική μόρφωση και όχι την υποβάθμιση του ενός έναντι του άλλου.

Η πρόσφατη εμμονή του Υπουργείου Παιδείας και Πολιτισμού να αναθέσει το Πρόγραμμα Προμηρησιακής Κατάρτισης στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, πέραν της πολιτικής σημασίας που έχει πρώτιστα για το ίδιο το Υπουργείο, δείχνει ταυτόχρονα τη σύγχυση που υπάρχει αναφορικά με το σαφή διαχωρισμό και σημασία των όρων μόρφωσης, επιμόρφωσης και κατάρτισης

Αναφέρω σχετικά πως στην επιμόρφωση και κατάρτιση υπάρχουν συγκεκριμένοι στόχοι (closed loop) με την κατάρτιση να έχει έναν πιο πρακτικό προσανατολισμό. Τα αποτελέσματα είναι μετρήσιμα και μπορεί κάποιος εύκολα να ανιχνεύσει το λάθος. Στη μόρφωση από την άλλη οι στόχοι δεν είναι προδιαγραφόμενοι και δεν είναι τόσο εύκολα ανιχνεύσιμοι (open loop). Υπάρχουν δείκτες για καλή και κακή διαδικασία αλλά δεν υπάρχει απαραίτητα μια ορθή ή μια κακή διαδικασία.

Στο κυπριακό δημόσιο σχολείο δυστυχώς το θέμα της επιμόρφωσης και κατάρτισης είναι υποβαθμισμένο,

όπως εξάλλου διαφαίνεται και μέσα από την πρόταση της επιτροπής για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Αναφέρει σχετικά η πρόταση: «αναφορικά με τη μέση εκπαίδευση δεν έχει αναπτυχθεί πλήρες σύστημα εκπαίδευσης των εκπαιδευτικών. Το εγχείρημα αποδείχθηκε δύσκολο τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Κύπρο». Θα μπορούσαμε να χωρίσουμε, για σκοπούς μελέτης και προτάσεων, την επιμόρφωση και κατάρτιση σε δύο κατηγορίες, την προϋπηρεσιακή επιμόρφωση/κατάρτιση των εκπαιδευτικών, που αναφέρεται στους νεοεισερχομένους συναδέλφους και αυτή τη στιγμή γίνεται μέσα από το πρόγραμμα προϋπηρεσιακής κατάρτισης που προσφέρει με αρκετά προβλήματα το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, και την ενδοϋπηρεσιακή επιμόρφωση, που δυστυχώς είναι παρεξηγημένη και αποσπασματική και όχι σε οργανωμένη βάση.

Θα πρέπει να τονιστεί πως οι εκπαιδευτικοί στην Κύπρο συγκαταλέγονται ανάμεσα στους πιο "μορφωμένους", όσον αφορά τα τυπικά προσόντα, εκπαιδευτικούς στη Ευρωπαϊκή Ένωση ενώ υστερούν όσον αφορά την προϋπηρεσιακή τους κατάρτιση και ακόμα περισσότερο στην εν υπηρεσία επιμόρφωση τους. Και επειδή κάποιος αρέσκονται σε λαϊκίστικες συγκρίσεις και παραπέμπουν σε σχέδια αξιολόγησης τύπου 'εκκαθαρίσματος' και 'ανίκανους' εκπαιδευτικούς, θα πω το εξής: οι εκπαιδευτικοί ανά το παγκόσμιο δεν είναι διαφορετικοί ως προς τη "μαγιά", δηλαδή το γενετικό τους υλικό, αλλά ως προς τον τρόπο 'ψησίματος' τους στο φούρνο που λέγεται προϋπηρεσιακή κατάρτιση και ενδοϋπηρεσιακή επιμόρφωση.

Τόσο η επιμόρφωση όσο και η κατάρτιση είναι ευθύνη της πολιτείας αλλά και του ίδιου του εκπαιδευτικού νοσημένου πως το πλαίσιο δεν είναι επαγγελματικό όπως είναι σήμερα. Είμαστε λοιπόν έτοιμοι ως εκπαιδευτικοί να συζητήσουμε τρόπους σωστής και αποτελεσματικής επιμόρφωσης και κατάρτισης και αναμένουμε από το κράτος να δείξει εποικοδομητικό πνεύμα και να μην οχυρωθεί σε οικονομιστικούς λόγους, γιατί στο τέλος της ημέρας τους καρπούς των επιμορφωμένων εκπαιδευτικών θα τους γευτεί η ίδια η πολιτεία.

Η Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών και η Κυπριακή Εκπαίδευση: βίοι παράλληλοι

♦ Χρήστος Αργυρού

Η Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών (ΕΚΣ) αποτελεί το αρχαιότερο εν ζωή κυπριακό πνευματικό ίδρυμα. Η συμβολή του εκπαιδευτικού κόσμου και ιδιαίτερα των λειτουργών της Μέσης Εκπαίδευσης στην ίδρυση και λειτουργία της ΕΚΣ, η οποία γιορτάζει εφέτος τα εβδομηντάχρονα της, υπήρξε και συνεχίζει να είναι σημαντική. Από την ίδρυση της Εταιρείας (1936) μέχρι σήμερα, πλήθος εκπαιδευτικών συνέβαλαν στο έργο της είτε ως απλά μέλη είτε ως μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της. Ο Κωνσταντίνος Σπυριδάκης, καθηγητής και γυμνασιάρχης του Παγκυπρίου Γυμνασίου, πρώτος πρόεδρος της ΟΕΛΜΕΚ, πρόεδρος του Ελληνικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου, της Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης και Υπουργός Παιδείας, υπήρξε ιδρυτής της Εταιρείας και επί σαράντα χρόνια πρόεδρος της. Ένας άλλος σημαντικός πνευματικός άνθρωπος που ευτύχησε να γεννηθεί ο τόπος μας, ο ζωγράφος Αδαμάντιος Διαμαντής, καθηγητής τέχνης του Παγκυπρίου Γυμνασίου, ήταν ο εμπνευστής και ιδρυτής ενός μουσείου που θα φιλοξενούσε το λαϊκό υλικό πολιτισμού της Κύπρου, του Μουσείου Λαϊκής Τέχνης Κύπρου της ΕΚΣ, το οποίο σήμερα αποτελεί και το πιο πλούσιο σε συλλογές μουσείο στο είδος του στην Κύπρο. Η ΕΚΣ μέσα από μονογραφίες της, με άρθρα στο επιστημονικό δελτίο της *Κυπριακαί Σπουδαί* και μέσα από τα τρία διεθνή Κυπριολογικά συνέδρια που οργάνωσε, πρόβαλε μεταξύ των άλλων επιστημονικών πεδίων και την κυπριακή εκπαίδευση. Έργα, όπως το *Σώμα Εκπαιδευτικών Εγγράφων* του Θεόδωρου Παπαδόπουλου για τη Δημοτική και Μέση Εκπαίδευση, αποτελούν σημείο

αναφοράς για κάθε μελετητή της Ιστορίας της Κυπριακής Εκπαίδευσης. Επιπλέον, η ΕΚΣ για χρόνια τώρα αθλοθετεί βραβεία σε αριστεύσαντες και διακρίθεντες τελειόφοιτους μαθητές Λυκείων της Κύπρου. Από την περσινή χρονιά έχει καθιερώσει τα τιμητικά βραβεία «Κωνσταντίνου Σπυριδάκι» και «Αδαμάντιου Διαμαντή», τα οποία απονέμονται σε τελειόφοιτους μαθητές Λυκείων, οι οποίοι είχαν την υψηλότερη επίδοση στα φιλολογικά μαθήματα και με διακρίσεις για τη συνολική προσφορά τους στις εικαστικές δραστηριότητες στο σχολείο τους κατά τα τρία έτη της φοίτησής τους αντίστοιχα. Η ΕΚΣ ολοκληρώνει μόνιμη έκθεση Θεάτρου Σκιών - Καραγκιόζη, η οποία θα συνοδεύεται με εκπαιδευτικό πρόγραμμα για τους μαθητές της Δημοτικής Εκπαίδευσης. Παράλληλα είναι πάντα πρόθυμη να δέχεται και να ξεναγεί τους μαθητές των σχολείων της Δημοτικής και Μέσης Εκπαίδευσης στις μόνιμες συλλογές της στο Μουσείο Λαϊκής Τέχνης στηρίζοντας και με το αντίστοιχο υλικό τους διδάσκοντες. Οι διάφορες δραστηριότητες της ΕΚΣ, όπως διαλέξεις και περιοδικές εκθέσεις, είναι καλές ευκαιρίες για τους εκπαιδευτικούς να επιμορφωθούν σε ποικίλα θέματα κυπριολογικού ενδιαφέροντος.

Με την ευκαιρία των εορτασμών των εβδομηντάχρονων της η Εταιρεία Κυπριακών Σπουδών, αναγνωρίζοντας τη συμβολή των εκπαιδευτικών στο πολυχιτάδες πνευματικό έργο της, εκφράζει την ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες της στον εκπαιδευτικό κόσμο προσβλέποντας παράλληλα στη συνέχιση αυτής της μακράς και γόνιμης πνευματικής σχέσης και παράδοσης.

Ο διάλογος (;) Υπουργού Παιδείας και ΟΕΛΜΕΚ

♦ Δημήτρης Ταλιαδώρος

Το Μάρτιο του 2003 ο κ. Πεύκιος Γεωργιάδης ανέλαβε το Υπουργείο Παιδείας και Πολιτισμού και σε συνάντηση που είχε με τη Γραμματεία της ΟΕΛΜΕΚ μας δήλωνε ότι θεωρούσε τις εκπαιδευτικές συνδικαλιστικές οργανώσεις ως βασικούς του εταίρους στην προσπάθεια για την αναμόρφωση της εκπαίδευσης. Μάλιστα είχαμε συμφωνήσει τότε ότι η Γραμματεία της ΟΕΛΜΕΚ θα είχε με τον κ. Υπουργό τακτική μηνιαία συνάντηση.

Στην πορεία, όταν η ΟΕΛΜΕΚ άρχισε να θέτει στον κ. Υπουργό θέματα τα οποία αποκλειστικό στόχο είχαν την ποιοτική αναβάθμιση της παρεχόμενης δημόσιας εκπαίδευσης, οι συναντήσεις της Γραμματείας με τον πολιτικό προϊστάμενο του Υπουργείου Παιδείας άρχισαν να αραιώνουν. Προσωπικά σήμερα δυσκολεύομαι να θυμηθώ πότε ήταν η τελευταία μας συνάντηση.

Μετά τη σύσταση, μέσα στα πλαίσια της Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης Εκπαίδευσης ο κ. Υπουργός μας γνωστοποίησε ότι οι συναντήσεις μας είναι αχρείαστες και ότι οι απόψεις της ΟΕΛΜΕΚ μπορούν να κατατίθενται στο Συμβούλιο αυτό. Μας υπέδειξε, επίσης, ο Υπουργός, ότι θα πρέπει να συναντιόμαστε με το Υπουργείο Παιδείας στο επίπεδο του Διευθυντή Μέσης Εκπαίδευσης.

Πρόσφατα, στις 5 Ιουλίου 2006, η ΟΕΛΜΕΚ ζήτησε και γραπτώς συνάντηση με τον Υπουργό Παιδείας με τρία συγκεκριμένα και σοβαρά θέματα: 1. Προώ-

θηση Εκπαιδευτικής Μεταρρύθμισης, 2. Προϋπολογισμός 2007 και 3. Παγκύπριες Εξετάσεις. Τα τρία αυτά θέματα είναι θέματα για τα οποία οι αποφάσεις θα ληφθούν σε υπουργικό επίπεδο. Αντί του καθορισμού συνάντησης μετά από ένα μήνα (4.8.2006) πήραμε μια επιστολή από τη Γενική Διευθύντρια του Υπουργείου Παιδείας που ουσιαστικά μας έγραφε ότι δε χρειάζεται συνάντηση με τον Υπουργό!!! Η ΟΕΛΜΕΚ επανήλθε στο αίτημά της για συνάντηση με τον Υπουργό με επιστολή που του απέστειλε στις 22 Σεπτεμβρίου 2006.

Είναι ίσως πρωτοφανές να αρχίζει νέα σχολική χρονιά και ο Υπουργός της Παιδείας να αρνείται και ουσιαστικά να απαξιώνει τις Εκπαιδευτικές Οργανώσεις. Η απορία μας είναι, αν ο Υπουργός της Παιδείας αδυνατεί να «διαχειριστεί» μια συνάντηση με την ΟΕΛΜΕΚ πώς θα μπορέσει να διαχειριστεί τα σοβαρά και τεράστια θέματα που εκκρεμούν στην Εκπαίδευση;

Είναι με λύπη μας που διαπιστώνουμε ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας επιχειρεί ουσιαστικά να εκμηδενίσει το ρόλο των εκπαιδευτικών συνδικαλιστικών Οργανώσεων και επιδιώκει στην πράξη να τις μετατρέψει σε ρόλο κομπάρσου του Συμβουλίου Δημοτικής και Μέσης Εκπαίδευσης. Η ΟΕΛΜΕΚ για λόγους ουσίας και αξιοπρέπειας οφείλει να αντιδράσει με κάθε τρόπο σ' αυτή την προσπάθεια του Υπουργείου Παιδείας.

Είναι ίσως πρωτοφανές να αρχίζει νέα σχολική χρονιά και ο Υπουργός της Παιδείας να αρνείται και ουσιαστικά να απαξιώνει τις Εκπαιδευτικές Οργανώσεις.

Το μετέωρο βήμα...

♦ Παύλος Μ. Παύλου

Η Μέση Εκπαίδευση περνά μια μεταβατική φάση, την οποία όλα δείχνουν ότι το σύστημα αδυνατεί να προσδιορίσει. Ο θεσμικός εκφραστής του συστήματος, το Υπουργείο Παιδείας, δείχνει να βρίσκεται εντελώς εκτός κλίματος. Γυμνάσια και λύκεια βιώνουν μια εντεινόμενη προσπάθεια να ελεγχθεί η ασυμβατότητα κωδίκων συμπεριφοράς και επικοινωνίας ανάμεσα σε μαθητές και καθηγητές, ανάμεσα σε αυτό που πραγματικά γίνεται στα σχολεία και στους διακηρυγμένους στόχους της εκπαίδευσης. Η προσπάθεια γεφύρωσης απαιτεί όλο και μεγαλύτερο συλλογικό κόπο σε κάθε σχολική μονάδα, και αποδίδει όλο και λιγότερο.

Η εύκολη λύση θα ήταν να δώσουμε μια αποκλειστική αιτία σ' αυτό που γίνεται. "Φταίνε οι νέοι κανονισμοί λειτουργίας", "φταίει η κατάργηση της στολής", "φταίει η ποιότητα της διοίκησης", "φταίνε οι γονείς που κακομαθαίνουν τα παιδιά τους". Όμως όλα αυτά είναι στην καλύτερη περίπτωση μερικά από δεκάδες επιμέρους αίτια, και στη χειρότερη απλά κάποιες αμυχές που άνοιξαν ένα απόστημα το οποίο προϋπήρχε.

Το σίγουρο είναι ότι ο κόσμος αλλάζει δραματικά. Οι νέες γενιές κωδικοποιούν τις κοινωνικές εμπειρίες σε σύστημα αρχών εντελώς διαφορετικό από αυτό που ο επίσημος λόγος τους διακηρύσσει. Επομένως, η προοδευτικότητα σε επίπεδο πρόθεσης δεν αρκεί. Η απαξίωση δεξιοτήτων – όπως π.χ. της υπευθυνότητας – μπορεί να κρύβεται πίσω από τη γωνιά κάθε καλής πρόθεσης, αν αυτή δεν έχει επιστημονική βάση και προγραμματική προέκταση/ υλοποίηση. Όταν για παράδειγμα οι νέοι ακούν εκείνο το "τα παιδιά δε φταίνε σε τίποτα", εισπράττουν κάτι διαφορετικό απ' αυτό που εμείς εννοούμε. Εισπράττουν την απαξίωση της κοινωνικής ευθύνης του προσώπου.

Ο δυναμικός ρόλος του δημόσιου σχολείου το θέλει να

παρεμβαίνει στην κοινωνία και να επιδιώκει να την αλλάξει. Αυτό όμως δεν μπορεί να γίνει ενόσω βρίσκεται πάντα δυο βήματα πίσω από τις κοινωνικές εξελίξεις, αδυνατεί να κατανοήσει τις ανάγκες του "νέου κόσμου" που γεννιέται, και να απαντήσει "διορθωτικά" σ' αυτές. Το δημόσιο σχολείο κινδυνεύει λιγότερο από όσους συνειδητά το υποσκάπτουν για χάρη της ιδιωτικής εκπαίδευσης, από όσο κινδυνεύει από την αδυναμία των συντελεστών του (και κυρίως του Υπουργείου) να "διαβάσουν" αυτό που γίνεται.

Οι εκπαιδευτικοί είναι αδύνατο, έτσι κι αλλιώς, να λύσουν από μόνοι τους το πρόβλημα. Το Υπουργείο Παιδείας είναι ανύπαρχτο. Ούτε καν ως διαχειριστής δεν αντεπεξέρχεται. Χρειάζεται λοιπόν μια συμμαχία δυνάμεων. Οι εκπαιδευτικοί θα μπορέσουν να ετοιμάσουν θετικά το έδαφος για μια δημιουργική απάντηση σε αυτό που έρχεται, μόνο αν

- καταφέρουν να μοιραστούν με την ίδια την κοινωνία το πρόβλημα, να το αναγάγουν μέσα από τη δημοσιοποίηση και την πληροφόρηση σε κοινωνικό, όπως πραγματικά είναι [Ενόσω τα σχολεία παλεύουν ακόμα πιο θα κρύψει καλύτερα κάτω από το χαλί τα προβλήματα και θα "αναδειχθεί" μέσα από στημένες φιάλες, δεν έχουμε πιθανότητες],
- ξεπεράσουν τη μάταιη απόλεια προσανατολισμού με επικέντρωση και περιχαράκωσεις στα επιμέρους (π.χ. στολή/ εμφάνιση),
- συνδέσουν το σχολείο και τον καθημερινό τους αγώνα με εκείνα τα στοιχεία της κοινωνίας που θέλουν το ίδιο πράγμα: Να ανακοπεί η πορεία της κυπριακής κοινωνίας προς τη σχιζοφρένεια των μεγάλων λόγων και του μίζερου ατομοκεντρισμού.

Χωρίς αυτά οι πιθανότητες του δημόσιου σχολείου να διαδραματίσει το ρόλο του, θα παραμείνουν θεωρητικές.

Οι νέες γενιές κωδικοποιούν τις κοινωνικές εμπειρίες σε σύστημα αρχών εντελώς διαφορετικό από αυτό που ο επίσημος λόγος τους διακηρύσσει. Επομένως, η προοδευτικότητα σε επίπεδο πρόθεσης δεν αρκεί.

Όταν για παράδειγμα οι νέοι ακούν εκείνο το "τα παιδιά δε φταίνε σε τίποτα", εισπράττουν κάτι διαφορετικό απ' αυτό που εμείς εννοούμε. Εισπράττουν την απαξίωση της κοινωνικής ευθύνης του προσώπου.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΜΕΛΕΤΗΣ ΚΥΡΙΟΥ ΡΑΓΚΟΥ "Στρατηγικός σχεδιασμός για τη δημιουργία του ανθρώπινου, δημοκρατικού, αυτόνομου και αποτελεσματικού σχολείου και την πρόληψη και αντιμετώπιση της μαθητικής παραβατικότητας".

♦ Α. Λάγκου

Η εμπλοκή του Υπουργείου Παιδείας γίνεται μέσω ενός Συμβούλου και όχι μιας Υπηρεσίας στελεχωμένης με το κατάλληλο προσωπικό.

Στόχος των πιο κάτω παρατηρήσεων είναι ο προβληματισμός σχετικά με σημεία του σχεδιασμού που μπορεί να λειτουργήσουν ανασταλτικά στην εφαρμογή και επιτυχία του, γι' αυτό και δεν αναφέρονται τα θετικά στοιχεία ούτε επιμέρους δυσκολίες.

1. Στην επικεφαλίδα αλλά και στο ίδιο το κείμενο παρατίθενται πολλοί στόχοι, οι οποίοι είναι αδύνατο να επιτευχθούν με τον ίδιο σχεδιασμό.
2. Η υλοποίηση του οράματος, όπως χαρακτηρίζεται η εφαρμογή του σχεδιασμού, βασίζεται τυπικά και ουσιαστικά στην επιθυμία και ικανότητα του Διευθυντή, πράγμα που οδηγεί το ίδιο το πρόγραμμα σε ένα αβέβαιο μέλλον χωρίς εναλλακτικές λύσεις.
3. Η εμπλοκή του Υπουργείου Παιδείας γίνεται μέσω ενός Συμβούλου και όχι μιας Υπηρεσίας στελεχωμένης με το κατάλληλο προσωπικό. Η πρακτική του διορισμού ενός προσώπου ως υπεύθυνου για ένα μεγαλύτερο πρόγραμμα έδειξε και στο παρελθόν ότι δεν είναι πάντα αποτελεσματική.
4. Η αναφορά στο προσωπικό του σχολείου γίνεται κατά κανόνα με διάκριση στα ευαισθητοποιημένα μέλη και στα μη ευαισθητοποιημένα, με κριτήριο ακόμα και την *ανθρωπιά* !!
(Στη σελίδα 4, παράγραφο 2, αναφέρεται το μέτρο της μείωσης των απουσιών του προσωπικού μέσα από τη δημιουργία καλών σχέσεων και ευχάριστου κλίματος στο σχολικό χώρο, βασισμένο προφανώς στο σκεπτικό ότι το προσωπικό απουσιάζει από το σχολείο επειδή δεν περνά καλά!!!)

5. Η αλλαγή του ρόλου του Διευθυντή και η μετατροπή του σε *Ηγέτη*, σύμφωνα, όπως δηλώνεται στη σελίδα 4, με τις σύγχρονες αντιλήψεις της Εκπαιδευτικής Διοίκησης και η ανάπτυξη των ηγετικών του ικανοτήτων έρχεται σε αντίθεση με το κατεξοχήν συγκεντρωτικό εκπαιδευτικό σύστημα του τόπου μας. Ακόμα, η αντίληψη ότι η ηγετική προσωπικότητα μπορεί να λύσει πρακτικά προβλήματα χωρίς τη συναίνεση άλλων παραγόντων μπορεί να οδηγήσει σε πολλά αδιέξοδα. Η παντελής έλλειψη αναφοράς στην Οργάνωση των Καθηγητών, από την οποία θα πρέπει να ζητείται ο προβληματισμός, για παράδειγμα της πλήρους εφαρμογής των κανονισμών μετακινήσεων σε σχολεία με ειδικά προγράμματα, δε δημιουργεί τις κατάλληλες προϋποθέσεις για την επιτυχία του σχεδιασμού.
(Η μετάφραση, υποθέτω, εγχειριδίων Εκπαιδευτικής Διοίκησης απαιτεί περισσότερη προσοχή, αφού αδόκιμοι όροι όπως "οργανισμιακή εξουσία" μπορεί να οδηγήσουν σε παρανοήσεις)
6. Η φιλοσοφία των συγκεκριμένων μέτρων όσον αφορά τους μαθητές βασίζεται κυρίως στην εμπειρία. Ακόμα και το λεξιλόγιο είναι χαρακτηριστικό -"επικίνδυνη χαλάρωση", "απελπισμένοι γονείς", "άτακτοι μαθητές"- χωρίς να προτάσσεται ανάλυση των αιτιών αυτής της κατάστασης και χωρίς επιστημονική αναφορά στην εφηβική ψυχολογία και ψυχοσύνθεση. Η αναφορά στη σελίδα 6, παράγραφο 12 είναι χαρακτηριστική.

Σύνδεσμος 63 εναντίον ΟΕΛΜΕΚ;

♦ Βασίλης Καφαντάρης
Φιλολόγος

Το συνταξιοδοτικό ζήτημα πρέπει να εξεταστεί με τη δέουσα σοβαρότητα και σε βάθος τέτοιο που να λαμβάνει υπόψη του όλες τις παραμέτρους του ασφαλιστικού.

Η συνδικαλιστική μας οργάνωση δεν είναι ένα ζήτημα που αφορά μόνο το παρόν . Αφορά πρώτιστα το μέλλον . Τα μηνύματα που έρχονται από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες κάθε άλλο παρά καθησυχαστικά είναι. Σχεδόν παντού γίνονται προσπάθειες περιστολής των εργασιακών δικαιωμάτων: αύξηση της οροφής του χρόνου υποχρεωτικής αφυπηρέτησης, μείωση των εκπαιδευτικών αδειών, νέα συστήματα αξιολόγησης εμπνευσμένα από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις, ευρεία ελαστικοποίηση του εργασιμού χρόνου, που σημαίνει μείωση των μονίμων εκπαιδευτικών, αύξηση του αριθμού των συμβασιούχων και των ωρομίσθιων και άλλα. Μέσα σε αυτές τις συνθήκες **όχι μόνο δεν επιτρέπεται αποδυνάμωση της συντεχνίας μας**, αλλά αντίθετα πρέπει να ενισχυθεί περαιτέρω με τμήμα τεκμηρίωσης, έρευνας και αρχειοθέτησης, ώστε κάθε μας αίτημα, κάθε μας θέση να μην εμφανίζεται από κάποιους ως εθελούσια απαίτηση, αλλά να στηρίζεται σε δεδομένα της εκπαιδευτικής πραγματικότητας και ως λογική απόρροια της εκπαιδευτικής πράξης.

Αυτό είναι το πραγματικό ζήτημα που πρέπει να μας απασχολεί.

Δυστυχώς κάποιοι συνάδελφοι έχουν κάνει σημαία ένα και μόνο αίτημα και με βάση αυτό έρχονται πλέον σε ανοιχτή αντιπαράθεση με την ΟΕΛΜΕΚ. Δημιούργησαν σύνδεσμο, τρέχουν σε δικηγόρους και καταθέτουν προσφυγές. Ως εδώ ας πούμε καλά, δικαίωμά τους βρε αδελφέ!

Αλλά το να επιδιώκουν να γίνουν συνομιλητές του Υπουργείου Παιδείας παραγκωνίζοντας την ΟΕΛΜΕΚ, αυτό παραπάλαι. Αυτό απλά ονομάζεται προσπάθεια διά-

σπασης του κλάδου και περιφρόνηση του εκπαιδευτικού κόσμου .

Οι εκπαιδευτικοί πριν από λίγους μήνες με διαφανείς διαδικασίες που αποτελούν πρότυπο για την κοινωνία μας (αν κρίνουμε από τα διαδραματιζόμενα σε πρόσφατες εκλογικές διαδικασίες) αποφάσισαν με καθαρή πλειοψηφία να διατηρηθεί το όριο αφυπηρέτησης στα 60 έτη.

Η πεισματική εμμονή κάποιων σε απόψεις, που πρόσφατα έχουν απορριφθεί πανηγυρικά, φανερώνει έλλειψη δημοκρατικού ήθους αλλά και περιφρόνηση της δημοκρατικής αρχής της πλειοψηφίας. Ήδη ορισμένοι καρεκλοκένταυροι της ανώτατης δημόσιας γραφειοκρατίας τριβούν τα χέρια τους από ικανοποίηση, όχι γιατί πονούν τον εκπαιδευτικό αλλά γιατί έτσι τους δίνεται η δυνατότητα να διασπασούν το κίνημα των εκπαιδευτικών και σταδιακά, με τη μέθοδο του διαίρει και βασίλευε, να περιορίσουν δραστικά τα εργασιακά δικαιώματα των καθηγητών, παράλληλα με την υφιστάμενη προσφιλή τακτική τους της ενοχοποίησης των εκπαιδευτικών για όλα τα στραβά της εκπαίδευσης.

Δε χωρά αμφιβολία. Το συνταξιοδοτικό ζήτημα πρέπει να εξεταστεί με τη δέουσα σοβαρότητα και σε βάθος τέτοιο που να λαμβάνει υπόψη του όλες τις παραμέτρους του ασφαλιστικού. Γι' αυτό οι συνάδελφοι που απαρτίζουν το ΚΔΣ της ΟΕΛΜΕΚ χρειάζεται να ασχοληθούν επισταμένα και λεπτομερειακά με το θέμα. Το ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό δεν έκλεισε, γιατί όπως λέει ο λαός: «των φρονίμων τα παιδιά πριν πεινάσουν μαγειρεύουν».